

Minek tudsz leginkább örülni?

A fénynek, egy-egy jól sikerült templomfotónak, találkozásnak, inkább szakmai dolgoknak.

Mi az, amitől a legjobban félsz?

Szerintem attól, hogy nem azon az úton vagyok, amelyen lennem kell. Én úgy hiszem, hogy mindenkinek van egy eleve elrendelt útja, amiről jó, ha nem tér le.

Miben vagy kiben hiszel?

A Jóistenben.

Ha visszamehetnél a múltban egy tetszőleges korra vagy napra, melyiket választanád?

Rengeteg ilyen álmom van, a történelmet szeretem. Visszamennék Attila idejébe, visszamennék az árpád-kori vérszerződés idejére, vagy egy '48-as pozitív időbe. De mégis, **ha választani kell, akkor visszamennék 20 évvel ezelőttre, amikor nyaranta a nagyszüleimnél lehettünk.**
Az volt az élet, gondtalanság, szabadság, boldogság, öröm. Azt nem lehet elmesélni. Erdőszentgyörgy a világ közepe, legalábbis az én világomé. Minden nyarat ott töltöttünk. Az elmesélhetetlen és felbecsülhetetlen.

Mit kívánnál magadnak egy jó tündértől?

Nincsenek nagy álmaim. Az egyik kívánságom, a már sokak által megfogalmazott kicsi ház, kicsi feleség, kicsi állatok, kicsi dolgok lennének. A másik meg, a legfontosabb, hogy soha ne térjek le arról az útról, amin nekem menni kell.

Mi a legnagyobb extravagancia az életedben?

Két dolog van, amit, ha elmesélek valakinek, extravaganciának tartja, nekem viszont létszükséglet. Az egyik az, hogy nagyon sokat repülök. Légi fotózom, nekem a repülés munka is, mindamellett, hogy boldogság és öröm, az hogy fentről meg tudom mutatni Erdélyt. Nagyon jó érzés. Más látószög, perspektíva. Van, amikor félelmetes, de gyönyörű. Lentről nem tudod úgy átlátni.

A fotózáson kívül a legnagyobb hobbim az autóbuszok, és konkrétan az Ikarusok. Építettem egy Ikarus-sarkot a szobámba, abban dolgozom.

Melyik az a tulajdonság, amelyet leginkább túlértékelünk?

A gazdagság. Ha valaki beáll egy márkás autóval, sokkal jobban van értékelve, mintha gyalog

jönne.

Mi a számodra legértékesebb tulajdonod?

A szemem valószínűleg. Az lát, az visz oda, ahova vinnie kell.

Mi eddigi életed legnagyobb teljesítménye?

Mindenképp a templomok. Az a közel 1200 épület, amit végigfotózhattam kívülről, belülről, felülről. Vagy az a közel húsz kötet, amit sikerült kiadni ezekről az épületekről.

Mi a legkedvesebb elfoglaltságod?

A fényképezés, mindenképpen. A templomba beülni, és senkitől, semmitől nem zavartatva látni, nézni és láttatni. És az utazás. Hozzánősz a templomokhoz, ha elmész bárhova. Pár éve Londonban, az első teendőim között volt, hogy keressünk egy szép templomot. Nyugodt, csendes, nyáron hűvös. Szép.

Hogyan szeretnél meghalni?

Ne fájjon. Úgy, hogy becsukjam a szemem, s ahogy szegény nagymamám mondta mindig: **ő úgy szeretne meghalni, hogy reggel fölkel, és meg van halva.**
És még van egy nagy kérésem, úgy szeretnék meghalni, hogy senkit ne vigyek magammal.

Mi a mottód?

Wass Alberttől, a *Fenyő a hegytetőn* című vers egy részlete: „Aki odatette, azért tette oda, mert nagyon szerette..."

Kinek tennéd fel ezeket a kérdéseket?

Kászoniné Fejős Gabriellának.

A **Proust-kérdőív** nevét a francia író, **Marcel Proust** (1871-1922) után kapta. A kérdéseket nem ő találta ki, csupán az ő válaszai miatt váltak híressé, a feljegyzések szerint ugyanis Proust két különböző időpontban is válaszolt az egyébként több mint harminc kérdésből álló sorozatra.

A következőkben interjúalanyaink tetszőlegesen kiválaszthatnak a Proust-kérdőív kérdéseiből tizenegyet, az utolsó, vagyis, hogy kinek passzolnák tovább a kérdőívet, mindenki számára kötelező.